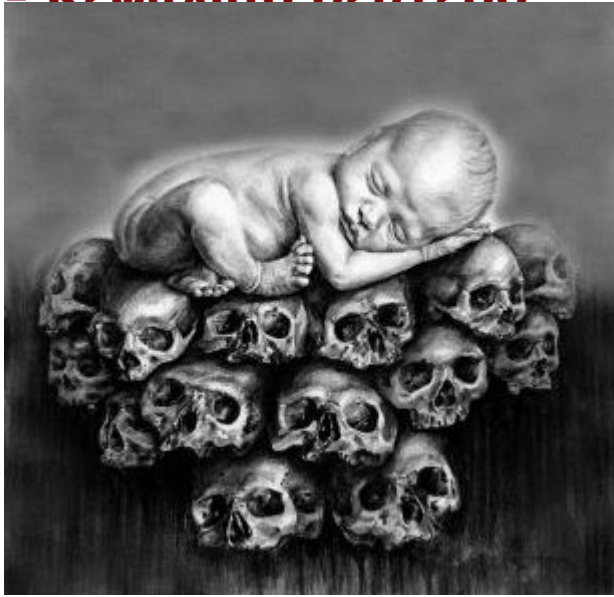

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο δεύτερο

[Ξη πίστη](#)

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Εγώ τα λέω, που κρατώ μες' το δεξί μου χέρι
αστέρια επτά, που λάμπουνε σ' ολη την οικουμένη

Στον άγγελο της Εφέσου

Γράψε γραφή και να του πεις τ' αγγέλου της Εφέσου:

Εγώ τα λέω, που κρατώ μες' το δεξί μου χέρι
αστέρια επτά, που λάμπουνε σ' ολη την οικουμένη,
καθώς βαδίζω ανάμεσα σ' επτά χρυσές λυχνίες
Ξέρω καλά τα έργα σου και την υπομονή σου,
τον κόπο σου κι αυτόν καλά και την απαντοχή σου,
κακούς ότι δεν μπόρεσες να ανεχτείς ανθρώπους
κι ότι εσύ ξεσκέπασες ψεύτικους αποστόλους.

Και ανοχή κ' υπομονή για τ' όνομα μου έχεις,
κι έχεις το μίσος, πούχω εγώ για τους Νικολαίτες,
αλλά έχω και παράπονο για σένα και στο λέω
πως τώρα πια δεν νοιάζεσαι την πρώτη σου αγάπη.
Σκέψου λοιπόν πως ξέπεσες και να μετανοήσεις.
Να επιστρέψεις γρήγορα στα πρώτα σου τα έργα,
αλλιώς θα 'ρθώ και θα με δεις και τη χρυσή λυχνία,
την εκκλησιά, απ' τον τόπο της θα τη μετακινήσω.
Άκου εσύ πούχεις αυτιά του Πνεύματος τα λόγια,
που λέγονται στις εκκλησιές: Στο νικητή θα δώσω
να φάει το ξύλο της ζωής, που 'ναι στον άγιο κήπο
στον κήπο του παράδεισου, στον κήπο του θεού μου.

Στον άγγελο της Σμύρνης

Γράψε στον άγγελο γραφή της εκκλησιάς στη Σμύρνη.
Πες του Αυτά τα λέω εγώ, ο έσχατος κι ο πρώτος,
που πέθανα και έζησα και πως καλά γνωρίζω
τα έργα και τη θλίψη του, τη φτώχεια και τα πλούτη.
Ξέρω αυτούς τους βλάσφημους, που τάχα Ιουδαίοι
λένε πως είναι από γενιά, ενώ άλλο δεν είναι
παρά ψευδοσυναγωγή του σατανά και μόνο.
Απ' όσα κι αν σου μέλλονται μη φοβηθείς να πάθεις.

Δες, από σας ο διάβολος στη φυλακή θα ρίξει
κάποιους για να δοκιμασθούν με θλίψη 'μέρες δέκα.

Ζωής στεφάνι, αν πιστός μέχρι θανάτου μείνεις,
θα σου δοθεί να το φοράς αιώνια από 'μένα.

Άκου εσύ που 'χεις αυτιά του Πνεύματος τα λόγια,
που λέγονται στις εκκλησιές: Νά 'ναι δικαιωμένος
αυτός που θα βγει νικητής του δεύτερου θανάτου.

Ποτέ να μην αδικηθεί, ποτέ να μη δακρύσει.

Στον άγγελο της Περγάμου

Στον άγγελο της εκκλησιάς γράψε και της Περγάμου:

Εγώ τα λέω που κρατώ τη δίστομη ρομφαία.

Ξέρω καλά τα έργα σου, ξέρω καλά πως μένεις
εκεί που είναι το κακό, του σατανά ο θρόνος.

Ποτέ σου δεν αρνήθηκες την πίστη σου σε μένα
και τ' όνομα μου έλεγες, ακόμα και τις μέρες,
που ο πιστός μου μάρτυρας σκοτώθηκε ο Αντύπας,
από εσάς, στα μέρη σας, στου σατανά την πόλη.

Αλλά έχω και για σένανε παράπονα γραμμένα,
γιατί έχεις και ανέχεσαι αυτούς π' ακολουθούνε
τις διδαχές του Βαλαάμ, που έβαλε τον Βάλακ
να σπείρει μέγα σκάνδαλο στου Ισραήλ τα τέκνα.

Να φάνε τους προκάλεσε κρέας από θυσίες

σ' ειδωλολατρικό θεό, να ζήσουν την πορνεία.

Συνάμα έχεις κι αρκετούς που θέλουν και πιστεύουν

τη διδαχή που έρχεται απ' τους Νικολαΐτες.

Αυτό μονάχα θα σου πω και να μετανοήσεις,

ειδάλλως θά 'ρθω γρήγορα και θα τους πολεμήσω

με τη ρομφαία τη δίστομη, την κοφτερή ρομφαία,

αυτή που μες το στόμα μου κρατάω με τα δόντια.

Άκου εσύ που 'χεις αυτιά του Πνεύματος τα λόγια,

που λέγονται στις εκκλησιές: Στο νικητή θα δώσω

από το μάννα το κρυφό και ψήφο π' αθλώνει

μ' ένα καινούργιο όνομα, που μόνο αυτός θα ξέρει.

Στον άγγελο των Θυατείρων

Στον άγγελο της εκκλησιάς γράψε των Θυατείρων:

Αυτά τα λέει του θεού ο γιός ο αγαπημένος,

πόχει φωτιά στα μάτια του, τη φλόγα μες το βλέμμα

κι όμοια με χαλκολίβανο* τα πόδια τα γερά του.

Ξέρω καλά τα έργα σου και τη δική σου αγάπη

την πίστη, την υπομονή, καθώς και τη φροντίδα

για όσους ταπεινώθηκαν κι αποζητούν βοήθεια.

Ξέρω πως περισσότερα είν' τα στερνά απ' τα πρώτα.

Όμως ακόμα και για σε κάποια παράπονα έχω,

Που μια γυναίκα άφησες** να κάνει τον προφήτη

και να διδάσκει, να πλανά αυτούς που με πιστεύουν,
κρέας να τρώνε θουσιών, να ζούνε στην πορνεία.
Χρόνο πολύ της έδωσα για να το καταλάβει.
Να αλλάξει δρόμο και να βγει απ' τη διαφθορά της
Ήρθε λοιπόν η ώρα της, μαζί μ' όσους πλαγιάζει,
κρεβάτι πόνου να γευτεί, ώσπου να μετανιώσει.
Ακόμα κι όσα γέννησε παιδιά θα της σκοτώσω
να μάθουνε οι εκκλησιές, ότι εγώ είμαι εκείνος,
που βλέπει ως και στις καρδιές και τα νεφρά κι αμείβει
καθένα με τα έργα του και τη διαγωγή του.
Σε σας που απομείνατε λέω των Θυατείρων,
πως όσοι αυτές τις διδαχές δεν κάνατε θρησκεία
κι όσοι δε μάθατε ποτέ του σατανά τις πλάνες,
το βάρος που σας φόρτωσα κρατάτε μέχρι να 'ρθω
Κι ο που τα λόγια μου κρατεί νικώντας ως το τέλος
θα γίνει αφέντης των εθνών και θάχει εξουσία,
σαν να 'τανε κεραμικά, συντρίμμια να τα κάνει
μ' ένα ραβδί από σίδηρο, ίδιο με το δικό μου.
Άκου εσύ που 'χεις αυτιά του Πνεύματος τα λόγια,
που λέγονται στις εκκλησιές: Αυτόν που θα νικήσει
θα τον γεμίσω μάλαμα, ασήμι και λιβάνι
και θα του δώσω να κρατά το πρωινό τ' αστέρι.

* χαλκολίβανο= κράμα χαλκού και κασσίτερου με κοκκινωπή απόχρωση

